

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5T/39/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117010385
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Reištetter
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2017:6117010385.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Banskej Bystrici na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. 08. 2017 konajúc samosudcom JUDr. Romanom Reištetterom v trestnej veci obžalovaného V. X., N.. XX. XX. XXXX M. R., zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona, takto

rozhodol:

Obžalovaný: V. X., nar. XX. XX. XXXX M. R., trvale bytom A. A., S. XXXX/XX,

uznáva sa vinným, že

dňa 27. 02. 2015 v rozpätí od doby cca 22.50 h do cca 23.30 h obmedzoval na osobnej slobode čašníčky zamestnané v prevádzke kaviarne „Y. E.“, prevádzkovej v prenajatých priestoroch budovy obchodného centra Y. M. A. A. N. L. Q.. K. X a to M. R., N.. XX. XX. XXXX P. Q. K., N.. XX. XX. XXXX, takým spôsobom, že v čase cca o 22.50 hod. prerušil zásahom dodávku elektrického prúdu, čím vyradil z obvyklej prevádzky dvoje sklenených posuvných dvier na senzorové otváranie, nachádzajúcich sa na druhej chodbe budovy, ktoré vyúsťujú na terasu ponad potok smerom do ulice V. T. a smerom na M. N.V. ku križovatkám, následkom čoho ich nebolo možné obvyklým spôsobom, ktoré čašníčky poznali, otvoriť a zostali v uzatvorenej polohe, pričom tretie kľúčom uzamykateľné dvere do budovy vyúsťujúce do ulice Q. K. uzamkol zvnútra kľúčom a zdržiaval sa v ich blízkosti, čím obidve čašníčky zostali proti svojej vôli s ním v budove a bez možnosti odísť, kde pri pokuse čašníčky Q. K. priblížiť sa smerom k uzamknutým dverám do chodby orientovanej do ulice Q. K. s výzvou, aby ich pustil, minimálne raz jej pohrozil násilím a to slovami, že keď sa priblíži, tak jej „prijebé“, tiež s vulgárnymi nadávkami na adresu čašníčok, uzamykateľné vchodové dvere neodomkol ani na opakované výzvy dvoch privolaných hliadok polície, ale až v čase cca o 23.30 hod., keď bol použitý dôraznejší donucovací prostriedok polície v podobe hrozby použitia zbrane, bez akéhokoľvek vzniku zranení menovaným,

t e d a

iným bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania,

č í m s p á c h a l

zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona.

z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 183 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 odsek 2, § 46 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. sa výkon uloženého trestu podmienične odkladá a ukladá sa probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe, ktorý bude vykonávať Okresný súd Banská Bystrica.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. sa určuje skúšobná doba v trvaní 5 (piatich) rokov.

Podľa § 51 ods. 2, 4 písm. a), e) Tr. zák. sa ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze nepriblížiť sa k poškodeným Q. K., N.. XX. XX. XXXX, A. C. M. XXXX/XX, A. A. P. M. R., N.. XX. XX. XXXX, A. L.. XX. P., A. A. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, a v povinnosti ospravedlniť sa osobne poškodeným Q. K., N.. XX. XX. XXXX, A. C. M. XXXX/XX, A. A. P. M. R., N.. XX. XX. XXXX, A. L.. XX. P., A. A. pred probačnou úradníčkou súdu.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Banskej Bystrici dňa 17. 05. 2017 podal na tunajší súd obžalobu pod č. k. X W. XXX/XX/XXXX-XX na obžalovaného V. X. pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 27. 02. 2015 v rozpätí od doby cca 22.50 h do cca 23.30 h obmedzoval na osobnej slobode čašníčky zamestnané v prevádzke kaviarne „ E.“, prevádzkovej v prenajatých priestoroch budovy obchodného centra Y. M. A. A. N. L. Q.. K. X a to M. R., N.. XX. XX. XXXX P. Q. K., N.. XX. XX. XXXX, takým spôsobom, že v čase cca o 22.50 hod. prerušil zásahom dodávku elektrického prúdu, čím vyradil z obvyklej prevádzky dvojice sklenených posuvných dvier na sensorové otváranie, nachádzajúcich sa na druhej chodbe budovy, ktoré vyúsťujú na terasu ponad potok smerom do ulice V. T. a smerom na M. N.V. ku križovatkám, následkom čoho ich nebolo možné obvyklým spôsobom, ktoré čašníčky poznali, otvoriť a zostali v uzatvorenej polohe, pričom tretie kľúčom uzamykateľné dvere do budovy vyúsťujúce do ulice Q. K. uzamkol zvnútra kľúčom a zdržiaval sa v ich blízkosti, čím obidve čašníčky zostali proti svojej vôli s ním v budove a bez možnosti odísť, kde pri pokuse čašníčky Q. K. priblížiť sa smerom k uzamknutým dverám do chodby orientovanej do ulice Q. K. s výzvou, aby ich pustil, minimálne raz jej pohrozil násilím a to slovami, že keď sa priblíži, tak jej „prijebé“, tiež s vulgárnymi nadávkami na adresu čašníčok, uzamykateľné vchodové dvere neodomkol ani na opakované výzvy dvoch privolovaných hliadok polície, ale až v čase cca o 23.30 hod., keď bol použitý dôraznejší donucovací prostriedok polície v podobe hrozby použitia zbrane, bez akéhokoľvek vzniku zranení menovaným

Na základe podanej obžaloby samosudca vydal trestný rozkaz sp. zn. 5T/39/2017 zo dňa 12. 06. 2017, voči ktorému podal obžalovaný odpor. Následne súd určil termín hlavného pojednávania, na ktorom vykonal nasledovné dokazovanie:

Obžalovaný V. X. vyhlásil, že sa cíti byť nevinný. Vo výpovedi uviedol, že je to voči nemu vykonštruované. Je to pomsta zo strany B., ktorý mal u neho prenajatú kaviareň. Tento chcel zrušiť nájomný vzťah, čo sa mu nepodarilo, lebo si nezohnal vhodného náhradníka. Najprv sa dohodli na trojmesačnej výpovednej dobe, potom ale porušoval zmluvu, tak s ním obžalovaný okamžite ukončil nájomný vzťah odstúpením, čiže v čase údajného skutku tam už nemal čo robiť. Poškodené sú ovplyvnené a zmanipulované svedkom a vypovedajú to, čo chce on. Namietol nezákonnosť vyšetrovania, lebo vyšetrovateľ bol skorumpovaný, poznal ľudí, ktorých vypočúval, svedkov vypočúval bez prítomnosti obhajcov. V budove má obžalovaný ďalších 42 nájomcov, s ktorými nemá problém. So B. mal aj obchodnoprávny spor, kedy mu súd dal za pravdu, že odstúpenie od zmluvy bolo platné. V daný večer prišiel do kaviarne so svedkom R. a ďalším kvôli tomu, lebo vedel, že kaviareň má B. v ten večer vypratať. Tiež vedel, že ho chcú vyprovokovať, aby na neho s pánom Ž. mohli podávať žaloby. V prípade, ak by nedošlo k nejakému incidentu, tak chcel so svedkami vypratať kaviareň. Keď tam prišli, tak sa čašníčky smiali, potom debatovali so B.. Skutok sa vôbec nestal, je to vymyslené. Nemohol byť pri všetkých troch vchodoch, z ktorých mohli odísť. Uviedol, že dvere sa dajú otvoriť zvnútra mechanicky a teda, ak by chceli, tak mohli odísť. K. bola poučená o možnosti otvoriť dvere písomnou formou. Obžalovaný povedal poškodeným „nech pália do piče“, ale určite ich neobmedzoval na osobnej slobode, ani im fyzicky nebránil v odchode z budovy. Systém je nastavený tak, že ak by sa aj všetky dvere nejako zablokovali, tak je ich možné zvnútra klapkou otvoriť, o čom boli poškodené poučené, aj keď si to asi neprečítali. Svetlá v budove fungovali, policajti prišli z druhej strany, ako chceli poškodené odísť, pričom chceli vstúpiť dovnútra, čo im ale nedovolil, keďže je to jeho majetok. Obžalovaný uviedol, že nemanipuloval s elektronickým systémom, ktorý zatvára dvere, ani to nie je technicky možné. Nevedel, že čašníčky

chcú ísť von, boli ovplyvnené aj právnikom Ž., čo počul pod oknom, keď bol v CPZ. Nevidel, že by chceli ísť čašníčky von, ani ho o tom neinformovali. Podľa jeho vedomia školenia zamestnancov prebiehali v kaviarni za prítomnosti požiarnika. Nie je pravda, že by svedkyňa R. pred zákazníkmi nadával, a tiež nie je pravda, že by mohla vidieť, že by niečo gestikuloval, keďže to z kaviarne nie je vidno. Tvrdil, že svedkyňa klame. Podľa neho mohlo dôjsť k nejakému skratu, pričom existuje aj iný rozvádzač. Všetko je podľa neho vykonštruované V. Ž., ktorý poškodeným dával rady, ako majú podať trestné oznámenie. Nad ránom ho čakali pred vstupom, aby si ho odfotovali, ako manipuluje s elektrickou. Policajtov do vnútra nepustil preto, lebo v nich nemá dôveru a uplatňoval si svoje ústavné práva. B. so Ž. pustiť nechcel, lebo ho ohovárajú. Svedok B. podľa jeho názoru zavádzal, lebo neuviedol, prečo nadával čašníčkam, lebo mu pľuli do kávy a mrvili keksíky. Svedka A. si fakticky objednal. Predtým robil nočného strážnika. Obžalovaný zámerne chcel zistiť, či sa v kaviarni dodržiava záverečná, aby v prípade že nie, mohol odstúpiť od zmluvy za hrubé porušenie zmluvy. Preto chcel, aby si tam svedok dával kávu, ktorú mu potom preplatil. Budovu svedok A. pozná, pri výstavbe Y. tam robil strážnika.

Svedkyňa - poškodená Q. K. uviedla, že v daný večer prišiel do budovy X., asi s dvoma mladšími páňmi, a chcel prevádzku kaviarne vysťahovať. Keď šéf vyšiel z budovy, tak sa vypla elektrika, o čom je presvedčená, že to urobil X.. Potom aj s kolegyňou M. R. chceli opustiť budovu cez sklenené dvere smerom na S., avšak po vypnutí elektriky dvere nefungovali. Nesvietili svetlá, nesvietil ani displej, pričom dvere inak otvoriť nevedela. Tak išli k druhým dverám, ktoré sa otvárali mechanicky smerom na ulicu Q. K., ale tam už stál pán X., ktorý ich nechcel pustiť, povedal, že jej prijebie. Kolegyňa sa zľakla a ušla do skladu, kde sú šatne a zamkla sa, pretože mala strach. Svedkyňa taktiež mala strach, volala so šéfom, čo má robiť. Uviedla, že ten potom prišiel aj s právnikom a prišli aj policajti, ktorí potom už kričali, aby im X. otvoril. Vo vnútri budovy presvietali svetlá z okolitých ulíc, takže niečo tam bolo vidno. Predtým sa stalo, že vypadla elektrika, ale aj v tom prípade dvere ešte išli. V danej budove pracuje asi 3 - 4 roky, pracovala aj pre X.. Vtedy s ním tam bol nejaký vysoký pán, ktorý mu vravel, aby ich pustil von, že ony s tým nič nemajú. Nevedela, kto potom otvoril dvere, ale potom už videla, že policajti vošli zo vstupu, z ulice Q. K. a hľadali X. po budove. Po nahliadnutí do plánu budovy (č. I. 258) svedkyňa uviedla, že keď boli v kaviarni (označená miestnosť č. 4) a vypla sa elektrika, tak volala šéfovi, čo majú robiť. Povedal jej, aby išla otvoriť dvere, tak išla k východu na S. (označenie č. 1). Tie dvere sa ale nedali tiež otvoriť, tak išla k ďalším východom. Keď išla popri východe na ulicu T. (označené č. 2), tieto dvere sa tiež neotvorili. Vedela, že tieto sú na fotobunku a keď by išla okolo, tak by sa otvorili. Potom išla k mechanickým dverám smerom na ulicu Q. K. a zhruba v strede budovy, v chodbe, ju zastavil X. a už ju nepustil, tak sa potom vrátila do kaviarne, kde cez presklenú výplň videla, čo sa deje vonku pred východom na ulicu Q. K.. Po výpadku elektriny telefonovala so šéfom (W. B.), ktorý jej povedal, že má ísť k východu. On predtým vyšiel z budovy a mal sa pohybovať v blízkosti budovy. Keď spolu telefonovali, tak ho videla za sklenenými dverami, asi tam bol sám. Okolo budovy sa pohybovali aj policajti, ale či boli aj pri týchto dverách (východ), nevedela uviesť. Pri týchto dverách je možné po záverečnej zapnúť redukovaný režim východu, čo znamená, že zákazníci zvnútra vyjsť môžu, ale noví nie. Vtedy to zapnuté nebolo, keďže dvere nebolo možné vôbec otvoriť. Čo sa týka druhých dverí na fotobunku, okolo nich prešla tak, že bola v dosahu fotobunky, ale dvere nereagovali, displej tiež nesvietil, tak išla k tretiemu východu, kde ju už zastavil X.. Potom už viackrát dvere neskúšala. Predtým, keď vypadla elektrika bol ešte záložný zdroj, a dvere išli otvoriť. Čo sa týka osoby, ktorá bola s X., tak s touto nekomunikovala. X. im vulgárne nadával, že sú ešte väčšie piče ako je ich šéf kokot. Predtým, keď ešte bol šéf v budove, tak mali s X. hádku. B. mu povedal, nech odíde z budovy, na čo X. povedal, že nejde, že to je jeho. Vzťahy už boli aj predtým narušené. Svedkyňa si nepamätala, či absolvovala nejaké školenie ohľadne požiaru. Uviedla, že podpis na zázname o vykonaní školenia je jej, asi jej to dali len podpísať. Na podrobnosti si nespomenula. Nevedela, že by bola na nejakých školeniach, riešilo sa to len podpisom. Školenia sa nevykonávali ani v nasledujúcich rokoch. Čo sa týka toho, či bola s pani Š. pri tom, ako im mali ukazovať, ako si za pomoci stoličky otvoria mechanicky dvere, už na konfrontácii s pani Š. uviedla, že to nebola ona, ani pani Š. si nebola istá. Nevidela, že by obžalovaný vypínal elektriku, ale bol okrem nich jediný v budove, s tým jedným páňom a svedkyňa ich videla ísť do miestnosti, kde je rozvodná skriňa. Myslí si, že bolo možné počuť, čo sa deje, aj na ulici Q. K., ale vidieť nie. Nevedela o tom, že by mala pomáhať X. s vysťahovaním. Obžalovaného sa bála, keď jej vravel, že jej prijebie, taktiež sa ho bála už predtým v kaviarni, keď im nadával a vravel, že jej vyleje horúcu kávu na hlavu. Preto sa aj rozhodli ho neobsluhovať. Súhlasila s tým, čo uviedol svedok Mgr. J.. Či jej obžalovaný v deň, keď sa stal skutok, povedal, že ju obleje horúcou vodou, to si už nepamätala. Ale pamätala si, že jej vravel, že jej prijebie, keď sa priblíži. V minulosti jej ale vravel, že ju obleje vriacou kávou. Nepamätala si, či policajtom vravela niečo o tom, ako sa k nej správal v minulosti. Išla najprv k jedným dverám, tie sa neotvárali, potom išla

k druhým dverám, ani tie sa neotvárali, tak išla k tretím a tam stál X.. Pokúšala sa dostať von potom, čo zhasla električka. V ten večer, keď sa toto stalo, nevedela, že sa idú na druhý deň sťahovať. Toto zistila až na druhý deň ráno, keď prišla o 8.00 h do práce. To, kam sa idú sťahovať, sa dozvedela až po mesiaci, po dovolenke. Keď sa chcela dostať von z budovy, tak dvere na kaviarni nezatvárala ani nezamykala.

Svedkyňa - poškodená M. R. uviedla, že koncom februára večer prišiel k nim do kaviarne X. s dvomi neznámymi ľuďmi. Nosili nejaké krabice, aj si mysleli, že či ich nechce vypratať, ale mali ešte právo tam byť. Potom prišiel k nim do kaviarne a už si mysleli, že niečo chystá, lebo s ním mali viackrát nejaké konflikty, zavolali šéfa pána B., ktorý prišiel do kaviarne aj so Ž.. Keď bola záverečná o 22.00 h. chceli kaviareň zatvoriť, ale X. sa ani nepohol, tak mu chcel B. dohovoriť, aby odišiel, ale oni sa pohádali. X. vravel, že je to jeho, že tam môže byť, koľko chce. Medzitým šéf volal mestských policajtov, lebo X. stál na mieste vyhradenom pre vodičiarov. Potom upratovali, ona vysávala, keď zrazu vypla električka, ako keby vyhodilo poistky, vypli svetlá, vysávač, všetko. Kolegyňa Q. K. išla pozrieť dvere, ktoré ale nešlo otvoriť. Potom stretli X. a tento im nadával, hlavne Q.. Vravel, že ich udrie a nechcel ich pustiť von. Svedkyňa potom odišla do skladu, kde sa rýchlo prezliekla, aby mohla odísť, ale X. dvere otvoril nechcel, až na tretiu výzvu polície, keď sa už vyhrážali, že mu prestrelia zámok, tak dvere otvoril a potom vybehol niekde hore, kde za ním išli policajti a títo ho odviekli. Po nahliadnutí do plánu budovy svedkyňa uviedla, že najprv bola v kaviarni (označená miestnosť č. 4), keď vypla elektrina, tak kolegyňa išla skontrolovať dvere, potom sa vrátila a povedala, že dvere sú zamknuté. Potom vyšli von a chceli sa pozrieť k tretím dverám, ale tam už stál vo dverách X. (stred budovy), kde ich už nechcel pustiť ďalej. Svedkyňa medzitým prebehla do skladu, kde sa skryla, potom už keď vyšla a prechádzala popri chodbe, ktorá vedie k východu na ulicu Q. K., tak videla, ako chceli policajti použiť zbraň, ako sa otvorili dvere, a ako X. vybehol na poschodie. Už sa stalo, že električka nefungovala, ale výťah vtedy išiel, dvere neskúšala, ale potom sa to naštartovalo. Zvukový systém tam v takomto prípade nie je. Miestnosť, kde je rozvodná skriňa, je blízko k východu na ulicu Q. K.P.. Vedela, ako manipulovať s dverami, keďže celú budovu zamykali, ale o tom, že sa dvere dajú nejakým mechanickým spôsobom otvoriť, nevedela. Nejaké školenia neboli, dvere ju naučila otvárať kolegyňa K.. Druhý pán, čo bol s X. mu vravel, aby ich pustil, že čo s tým majú. Výzvy policajtov na otvorenie dverí boli zreteľné, keďže ich počuli až do kaviarne, boli 2 alebo 3, ale X. ich nerešpektoval a policajtom sa vysmieval. Keď vyplo svetlo a električka v budove, tak videla X. aj vonku. Vedela, že chodí aj dnu, lebo počula kroky a tiež počula, ako nadával kolegyňu. Prešmykla sa do skladu vtedy, keď nestál pri daných dverách, aby sa mohla obliecť. Tam bola určitý čas a tam videla tú scénu s policajtm. Nevedeli, čo majú robiť, asi aj hodinu volali s pánom B.. X. im už aj predtým nadával, v danom momente im povedal, že im prijebie, že sú piče. Povedali mu, aby ich pustil, stál v jedinom možnom východe. Kolegyňu povedal, že keď sa priblíži, tak jej prijebie, tak sa o ďalší prechod ani nepokúšali. Keď im už aj predtým X. nadával, tak mu maximálne povedala, že je chorý, lebo toho už bolo veľa. Inak mu nenadávali, taktiež nadával aj ich šéfovi, že je primitívny, ale on sa to snažil nejakým sofistikovane odbiť. X. mal zlý vzťah s ich šéfom a to prenášal potom aj na nich. Svedkyňa uviedla, že sa stalo, že prišiel k baru a povedal, že jej prijebie. Čo sa týka daného skutku, tak v kaviarni počuť všetko, čo sa deje v budove, keďže sú tam aj otvorené dvere a počula, čo hovoril X. a keď sa nahla z kaviarne, tak videla na chodbu. Videla X., ako gestikuluje pri tých vstupných dverách na chodbu, ktorá vedie k východu, pričom videla aj výsmešky, ktoré adresoval policajtom. Keď policajt mieril na zámok, tak X. stál ako predtým, kde gestikuloval pri tých vstupných dverách na chodbu, teda tam, kde nechcel pustiť jej kolegyňu, pričom prebehla vedľa neho a videla, ako policajt mieri na zámok a vyzýva X.. Potom išla do kaviarne. Mohlo to byť meter od X., čo prešla. V čase, keď sa vypla električka, nevedela uviesť, kde bol X.. Myslí si, že im električku vypol X., pretože v budove okrem nich dvoch a jeho s tým pánom nebol. Taktiež sa jej nestalo za dva roky, aby k takému niečomu došlo, a to v celej budove, ale priamo ho nevidela, že by vypol električku. Či počas toho výpadku bolo v chladničke E. - E. svetlo, nevedela uviesť. Do kaviarne svietili len lampy z vonku a potom ona svietila mobilom. Najprv videla mestských policajtov a potom prišla aj zásahovka. Mestskí policajti tam už boli vtedy, keď im vypla električka. Kolegyňa vyšla von, vtedy ešte nevedela, že ide skúšať dvere, a to najprv tie prvé, a či alebo kedy išla aj k druhým dverám na fotobunku, to už si nevedela vybaviť. To, čo povedal K., teda že jej prijebie, počula, keď bola v kaviarni. Ešte predtým, ako išla do skladu. Policajti videli, že sú tam zavreté dnu, kontakt s nimi nemali. Nevedela, či ich vo vnútri v tej tme videli.

Svedok J. K. vo výpovedi uviedol, že bol vyslaný na zásah s kolegom J. kvôli tomu, že obžalovaný mal zadržiavať v budove dve čašníčky. Kolega obžalovaného vyzýval na otvorenie dverí, pričom musel vybrať aj zbraň, až potom dvere otvoril. Medzitým obžalovaný niekde odišiel, tak ho museli hľadať. Čašníčky im vraveli, že ich nechcel pustiť z budovy, že nešli otvoriť dvere na fotobunku. Komunikáciu

s obžalovaným viedol kolega, vyzýval ho viackrát, keď vstúpili do budovy, bola tam tma. Boli druhou hliadkou. Boli privolaní preto, lebo prvá hliadka si nevedela rady s X. a mali informáciu, že tam zadržáva dve osoby. Obžalovaný najprv dvere nechcel otvoriť, ale či sa nejako neprimerane správal, nevedel uviesť. Ako hliadka stáli pri tých dverách, lebo tam stál X., prvá hliadka a aj mestská polícia už obhliadku urobila. Zároveň viedol kolega J., on adresoval výzvy, X. vtedy stál pri kľučke pri dverách z druhej strany, dvere boli presklené. Čo sa týka stavu zadržovaných čašníčok, tak vedeli, že sú v kaviarni, kde bolo aj z ulice vidieť, komunikoval s nimi telefonicky majiteľ kaviarne. V akom boli stave, svedok nevedel. Nevedel som o tom, že je tam ešte nejaká iná osoba okrem X. a čašníčok. Keď sa dostali dnu, tak išli za X. a čašníčkami, či sú v poriadku. Niektorí asi išiel aj kontrolovať ďalšie dvere, či sa dajú otvoriť, ale s akým výsledkom, svedok nevedel. Na miesto boli privolaní na základe dispečingu. S obžalovaným komunikoval kolega, ale čo mu adresoval, aké výzvy, to si nepamätal. Trvalo to dlhšie, už nevedeli, čo majú robiť, lebo obžalovaný dvere neotváral. Svedok nevedel, ako dlho to trvalo. Po celý čas bol obžalovaný pri dverách.

Svedok V. Č. uviedol, že boli privolaní na miesto, pretože v Y. mali byť zadržované dve čašníčky. Prišli ku vchodu z ulice Q. K., kde komunikovali s obžalovaným, aby otvoril dvere, čo neurobil. Povedal, že je to súkromný pozemok, že majú ísť preč. Svedok prešiel okolo budovy a hľadal iné vchody, ale všetky boli zavreté. Potom prišla druhá hliadka v zložení J. P. K.. Keď J. vytiahol zbraň, tak obžalovaný dvere odomkol a odišiel. Kedy sa zaplo svetlo nevedel, možno až keď boli hore, ale nevie to naisto. Potom, ako volali druhú hliadku, urobil obhliadku budovy, pričom zistil, že sú všetky dvere zatvorené. Takto zistil, že sú čašníčky zadržované. O tom, že sú čašníčky zadržované ich informoval pán, čo bol vonku, advokátsky koncipient. Chodba, ktorá pokračovala pri vstupe, kde stál obžalovaný, mohla mať asi 7 metrov. Vyhrážky nepočul. Obžalovaný stál tak 2 - 3 metre od dverí, ďalej nešiel.

Svedok V. W. vo výpovedi uviedol, že boli vyslaní na miesto na základe hlásenia, že v budove Y. sú zadržované osoby, dve čašníčky. Hneď po príchode s kolegom Č. obzreli budovu, pričom dvere boli zamknuté, bola tam už mestská polícia. Komunikovali s obžalovaným, ale ten im prstom ukázal, že majú ísť preč, že je to súkromný pozemok. Boli tam už nejakí ľudia, ktorí už komunikovali s čašníčkami. Po príchode druhej hliadky, keďže obžalovaný nerešpektoval ich výzvy, sa vedenia zásahu ujal najskúsenejší príslušník J., ktorý viackrát vyzýval obžalovaného, ale neúspešne. Následne vytiahol zbraň, namieril na zámok, pričom obžalovaný otvoril dvere. Táto vec už bola riešená inšpekciou. Po vstupe do budovy išli kolegovia za obžalovaným a on s Č. išli za čašníčkami, tieto boli veľmi vystrašené. Ako hliadka obišli budovu a skúšali, či sa dvere na fotobunku pri vstupe otvoria, čo sa neudialo. Násilím fyzicky sa ich nepokúšali otvoriť. Čašníčky videli, boli v kaviarni, kde bola tma. Nevedel uviesť, čo presne. Je presvedčený, že sa nemohli dostať z budovy, pretože počul v hlasitom odposluchu, ako im vraví, že ak sa priblížia, tak ich obleje vriacou vodou. V tom čase bol pri východe na ulicu Q. K. a obžalovaného nevidel. S čašníčkami telefonovala nejaká osoba, asi nájomca. Vyzýval obžalovaného, aby čašníčky prepustil, na čo mu obžalovaný ukázal prstom, aby odišli preč. Vtedy, keď mu to vravel, bol pri dverách. Nemal vtedy v rukách žiadnu kanvicu.

Svedok V. Q. Ž. uviedol, že v daný deň bol v kaviarni po práci. Bol advokátskym koncipientom Q.. C., ktorý zastupuje spoločnosť W. C. B.. T. Y., kde je konateľom W. B.. Po vyjdení z budovy videl, ako rieši mestská polícia dodávku X., pretože stál na mieste vyznačenom pre zdravotne postihnutých, bol tam aj pán B.. Potom X. s dodávkou odišiel. Keď na miesto prišla aj štátna polícia, medzitým pánovi B. volala jedna z čašníčok, že sú zavreté v budove. Následne sa štátna polícia snažila dostať do vnútra z vchodu z ulice Q. K.. Viackrát vyzývala X., tento to nerešpektoval, dokonca im ukazoval takú posmešnú gestikuláciu. Potom tam ešte došla ďalšia hliadka, ktorú asi zavolať X. na tú prvú hliadku, ale to nevedel svedok s istotou uviesť. Potom videl, ako X. nakoniec dvere do budovy otvoril, pretože jeden z policajtov ho najskôr vyzýval na otvorenie dverí a potom ho vyzval, aby odstúpil od dverí a namieril zbraňou na dvere. Následne X. pristúpil k dverám a tieto otvoril. Čo sa týka telefonátu, tak nevedel, či to bol hlasitý odposluch. Počul, ako jedna z čašníčok volá B., teda počul aj rozhovor. Zdalo sa mu, že tam bola aj fyzická hrozba, že niekto niekoho udrie a podobne, teda čašníčku, asi to bola slečna K.. Celé to vyzývanie polície až po následný vstup trvalo 30 - 45 minút. Tých výziev bolo viacej, možno 5 aj viac. Po otvorení budovy bol svedok asi dnu, pričom určite bol potom aj s poškodenými čašníčkami, ktoré boli rozrušené, bledé a vystrašené. Po výsluchoch, ešte nad ráno, videl, ako pravdepodobne X. manipuluje s niečím pri rozvodnej skrini. Videl som to z ulice, keďže budova je presklená. Pamätal si z danej situácie predovšetkým akúsi hrozbu, že sa čašníčky nevedia dostať von, čo počul buď z telefonického rozhovoru, alebo mu to hovorila čašníčka. Svedok videl stáť X. medzi vchodovými dverami

na ulicu Q. K.L. a čašníčkou K.. Nevedel, ako ďaleko boli od seba, vzhľadom na odstup času. Druhú čašníčku R. asi ani nevidel vo vnútri,. Počul ešte z toho telefonického rozhovoru, že jej má prijsť. Bolo mu z toho aj zrejmé, že chce ísť von, ale nemôžu. Čo sa týka pohybu obžalovaného, tak tento sa na chodbe hýbal, raz bol vzadu, ale bol viditeľný, potom prišiel dopredu k dverám, kde robil grimasy na príslušníkov. V budove bol ešte jeden vysoký muž, policajti boli asi štyria. Svedok sa so B. stretli pred budovou, potom išli na kávu, ale už si to presne nepamätal, bol tam ako súkromná osoba. Bol tam aj pán X. s viacerými osobami. B. mal vtedy pri sebe predbežné opatrenie, ktoré sa to týkalo toho, že spoločnosť, ktorá vlastnila budovu má strpieť nájomcu kaviarne. Svedkyne neovplyvňoval. Je pravda, že pri vstupe do budovy bol s nimi. Nespomenul si, či v telefonickom hovore počul aj hlas obžalovaného alebo nie, vzhľadom na odstup času. Spozoroval, že vzťahy medzi pánom B. P. X. nie sú priateľské, ale nevedel uviesť, či o týchto vzťahoch informoval aj policajtov.

Svedok W. B. uviedol, že asi dňa 27. 02. 2015 mu volala Q. K., že na prevádzke začína byť problém s X., lebo tam prišiel s nejakými individuami, aj dodávkou, napriek tomu, že mal súdne rozhodnutie o neplatnosti od odstúpenia od zmluvy. Svedok tam prišiel, pričom pred kaviarňou stretol pána Ž. a videli parkovať dodávku na mieste ZŤP, tak volali mestskú políciu. Predtým bol svedok vo vnútri, kde zbadal X. s ďalšími dvoma osobami v nefajčiarskej časti, kde konzumovali vlastné nápoje, čo tiež nebolo normálne. Keď sa blížila záverečná, tak ich požiadal, aby odišli, ale vysmiali ho, že ich idú dnes vysťahovať. Potom išiel von a až potom zavolať mestských policajtov. To sa potom vyriešilo, X. dodávku preparkoval. Následne volal štátnych policajtov, lebo tušil, že sa k niečomu schyluje. Nevedel, či predtým alebo potom vypli svetlá v celej budove. Skúšal aj vstup na fotobunky, ale sa neotvárali a vchod od ulice Q. K.L. bol zamknutý. Potom mu zase volala K., že sa vo vnútri boja, keďže tam X. ostal ešte s jedným chlapom. Čašníčky sa evidentne chceli dostať von, aj počul v hlasitom odposluchu, ako jej X. povedal, že ak sa priblíži, tak jej príjbe. Prvá hliadka policajtov nebola úspešná, títo vyzývali obžalovaného, ale ten sa im vysmial a poslal ich preč, že to je jeho súkromný majetok. Oni mu vysvetľovali, že to je v poriadku, ale nech pustí osoby, ktoré tam zadržiava. Následne prišla druhá hliadka. Keď prišla druhá hliadka, opätovne vyzývala obžalovaného s tým, že už následne jeden z príslušníkov vytiahol zbraň a predtým ho vyzval na odstúpenie od dverí. Potom už X. dvere otvoril a príslušníci vošli do dverí. Svedok bol potom s čašníkmi, tieto boli vystrašené, išli do kaviarne a čakali, čo sa bude diať. Potom vyviedli X. v putách. Cez dvere videl, ako sa X.A. stavia do cesty K. tak, aby nemohla prejsť, teda ju nepustil vyjsť von. Celá táto situácia mohla trvať 30 - 45 minút, aj s výzvami polície. V prípade, ak v budove vypadla električka, tak tam bol núdzový režim, ktorý umožnil otváranie dverí. Svedok kaviareň prevádzkovoval tri roky, ale o tom, že sa dvere dajú otvoriť aj nejakou núdzovo, nevedel. Po tomto incidente videl ráno o 4.00 h, ako obžalovaný manipuluje s rozvodnou skriňou. Aj ho odfotil, čo predložil polícii. Čo sa týka vzťahu obžalovaného s poškodenými, tak tento bol zo strany obžalovaného nadštandardne zlý, pohŕdal nimi, vulgárne im nadával do píc a pod. Alebo im povedal, že ak mu urobia zlú kávu, tak im ju vyleje na hlavu. R. povedal, že jej vybijie zuby a to aj pred zákazníkmi. Predtým to také zlé nebolo, ale posledný rok dosť často. Čo sa týka redukovaného východu, tak tento funguje pri záverečnej, keď môžu ísť zákazníci zvnútra von, ale nemôžu ísť noví dnu. Školenia o BOZP nerobil. Je pravda, že nejaké poučenia od majiteľa budovy mali, aj ich podpisovali.

Svedok J. R. uviedol, že s obžalovaným je v kamarátskom vzťahu. V daný deň mu volal, že či mu nevie s niečím pomôcť a čakal vo vestibule, ktorý je blízko vchodu z T. ulice. Bol tam s obžalovaným aj po záverečnej. Zostali tam čašníčky, ktoré si upratovali kaviareň. Svedok nejakou nezaregistroval výpadok električky, ani mestskú políciu. Čo sa dialo pri chodbe smerom na ulicu Q. K., nevidel, akurát počul, ako obžalovaný nadával čašníkmi, že nech pália do piče. Nič iné nepočul. Následne počul, že prišla polícia. Počul, ako polícia kričí, nech otvorí dvere, možno dvakrát. Potom počul obžalovaného ako hovorí, že to s tou zbraňou nemyslia vážne. Keď policajti začali búchať na dvere z ulice Q. K., tak sa išiel pozrieť, čo sa deje. Kde boli vtedy čašníčky, nevedel uviesť, to si nevšimol. Obžalovanému asi nepovedal, aby čašníčky pustil. Svedok tam bol asi hodinu. Keď policajti začali búchať, čo bolo asi dvakrát alebo trikrát, potom im X. dvere otvoril. Svedok následne odišiel posuvnými dverami, ktorými aj vstúpil, teda ponad potok. Nevedel uviesť presne čas, kedy prišiel a odišiel, ale prišiel pred záverečnou a odišiel po záverečnej. Väčšinou bol vo vestibule, ale sa aj trochu pohyboval po budove, ale pri tých posledných dverách nebol, iba pri odchode. Taktiež sa po vestibule pohyboval aj obžalovaný.

Svedok F. A. vo výpovedi uviedol, že býva blízko na M. L. a chodil pre pána X.Á. kontrolovať dodržiavanie záverečnej. Vedel od neho, že sa má kaviareň vysťahovať do konca februára. V daný deň 28. 02., čo bolo deň po jeho narodeninách, bol v kaviarni ešte pred záverečnou, potom odišiel. Vrátil sa tam okolo

jedenástej a videl z tej strany od A., ako majiteľ kaviarne má na krku fotoaparát a volá s čašníčkou, pričom jej vravel, nech nevychádza, že to vyriešia. V budove bolo zhasnuté, ale v kaviarni sa svietilo. Videl aj mestskú políciu, ale štátnu políciu nevidel. Vie o tom, že ho viacerí ľudia spájajú s obžalovaným a prezývajú ho strážny pes. Svedok uviedol, že posledných 5 - 6 rokov sa mu zhoršuje sluch, ale u lekára s tým nebol posledné 3 roky. Tie kontroly robil vo februári 2015. Myslí si, že vtedy počul dobre. Chodil aj do tej kaviarne, ale keď už ho začali podozrievať, tak začal chodiť aj vedľa do reštaurácie na kávu.

Svedok V.. Q. J. uviedol, že vykonávali službu, kedy boli privolaní inou hliadkou polície k Y. centru na ulici Q. K.. Bolo mu nahlásené, že majú problém, a teda svedok ako ich nadriadený to išiel riešiť. Pri príchode na miesto pán, ktorý bol nájomcom v budove, povedal, že má v budove čašníčky, ktoré sa nevedia dostať von a je im bránené vo východe, čo si následne sám overil. Zistil, že sú všetky dvere zatvorené z vonku s tým, že pri dverách na ulicu Q. K. bol majiteľ alebo prenajímateľ budovy, s ktorým už komunikovala prvá hliadka ale neúspešne. Otvoriť nechcel, posielal ich preč, že tam nemajú čo robiť, že to je jeho, posmieval sa im, rozhadzoval rukami a podobne, čo sa opakovalo aj pri ňom. Cez presklené okno do vedľajšej miestnosti, zrejme kaviarne, videl jednu čašníčku, ako plakala. Mala zložené ruky, bolo vidno, že je zúfalá. Bolo síce prítmie, ale bolo to viditeľné. Nevedel uviesť, ktorá z tých dvoch to bola. Taktiež videl počas komunikácie s X., že sa občas otočil smerom k druhej čašníčke, ktorá sa chcela dostať von a nechcel ju pustiť. On sa otočil na ňu, rozhadzoval rukami, niečo jej hovoril, čo nebolo počuť, fakticky sa jej staval do cesty. Chcela ho obísť, ale on jej to neumožnil. Vzhľadom na to, že ho svedok opakovane vyzýval, aby otvoril dvere, čo nerešpektoval, tak svedok vytiahol zbraň, túto obtiahol a namieril na zámok dverí. Potom už X., zrejme keď videl, že už nie je iná možnosť, dvere otvoril. Hliadka vstúpila dnu, pričom počas komunikácie s čašníčkami X. ušiel a zrejme sa zamkol v kancelárii, pretože sa do tejto nevedeli dostať. Následne on privolať ďalšiu hliadku, pri ktorej, keď prišla, vyšiel s víťazoslávnym úsmevom. Následne mu založili putá za pomoci donucovacích prostriedkov a predviedli ho na policajnú stanicu. Svedok doplnil, že obžalovaný následne fakticky voči nemu vyvíjal určitý nátlak v tom, že si na neho podal sťažnosť u zamestnávateľa. Prvú sťažnosť zobrať späť, následne podal druhú, kde ho príslušná pracovníčka zavolala a vypočul si z hlasitého odposluchu telefónu, že sa má ísť hneď ospravedlniť, čo ale svedok neakceptoval. Požiadal pracovníčku, nech to rieši oficiálne. Následne to riešil útvar kontroly riaditeľa KR PZ Banská Bystrica s negatívnym výsledkom. Vo vnútri bol ešte jeden pán, ktorého stretli, až keď vstúpili dnu. Sedel na gaučovej súprave v miestnosti smerom na T. L. (označená na mapke ako 2, č. I. 258) s tým, že v tomto mieste sa ako jedinom v budove svietilo. Všade inde bola tma. Presvitali do vnútra len svetlá z ulice. Hliadka vstúpila z ulice Q. K., ako je šípka na mape, pričom tú jednu čašníčku videl cez okno do kaviarne (bod 4) a tú druhú zhruba v polovici chodby od vstupu z ulice Q. K., kde jej bránil obžalovaný v prechode. Čo sa týka obhliadky budovy, túto svedok nevykonával. Vykonali ju jeho kolegovia, ktorí prešli výcvikom, takže im nemal prečo neveriť. Všetky dvere boli zatvorené. Či sa dali dvere otvoriť zvnútra, to nevedel. Hliadka, čo tam bola pred nimi, tam bola vyše 15 minút, pričom sa nevedeli dostať do objektu. X. im vykyvoval, pričom vonku boli aj ďalšie dve civilné osoby, ktoré zavolali čašníčky, že sú zavreté vo vnútri, a tí následne volali políciu. Svedok bol na mieste pred budovou asi 5 - 10 minút, než vstúpili dnu. Keď prišiel na miesto, tak mu kolegovia povedali, že sú vo vnútri zadržované dve osoby, ktoré sa nevedia dostať von, o čo sa mali pokúšať, čo sa jemu potvrdilo, keďže videl to, čo už uviedol. Svedok to vyhodnotil tak, že sa čašníčky nevedia dostať von. Ďalej uviedol, že vie posúdiť, kedy je človek zúfalý, keďže má na to skúsenosti. Prišiel riešiť danú situáciu a to, čo bolo dovtedy zistené sa mu potvrdilo. X. bol zákonne poučený, napriek tomu tam zadržával osoby, minimálne tú jednu videl, ako jej bránil v prechode, čo považoval za páchanie trestného činu obmedzovania osobnej slobody, preto konal. Svedok videl viackrát, možno až 5, čašníčku, ako sa pokúša prejsť vedľa obžalovaného, ten sa ale vždy otočil a prejsť jej bránil. Čašníčka stála nad nejakými schodíkmi, ktoré boli možno 3 metre od vstupných dverí, pričom obžalovaný sa pohyboval v línii, že buď stál vo dverách a komunikoval s nami, alebo sa otočil a išiel ku schodíkom a bránil čašníčke v prechode. Svedok nekontroloval iné vstupné dvere, keďže už toto vykonali jeho kolegovia, pričom všetky dvere boli zamknuté z vonku, resp. sa nedali otvoriť z vonku. Pri vstupe do vnútra budovy nezisťoval, či sa dajú nejaké iné dvere otvoriť zvnútra. Toto neriešil, v podstate sa zameral na X., ktorý neuposlúchol policajnú výzvu. Tento bol najprv pri nich po otvorení dverí s tým, že on ich odomkol a svedok si ich otvoril. Potom od nich X. ušiel, nevedel presne kam, len sa môže domnievať, že na poschodie do kancelárie. Svedok išiel najprv za čašníčkou, ktorú videl v okne, či niečo nepotrebuje. Potom sa vrátili na chodbu, X. C.am už nebol. Pýtali sa aj čašníčiek, či neodišiel, povedali, že nie. Šli za ním hore, kde sa mohol nachádzať, kde mal kanceláriu alebo byť. Hliadka aj klopala, pozrela sa na poschodí, ale nenašla ho, tak išla dole, kde potom zišiel aj pán X. sám. Myslí, že jedna čašníčka mohla byť ohrozená na zdraví, keďže jej X. bránil v prechode a rozhadzoval rukami. Mohlo by dôjsť k ujme na zdraví, pretože obžalovaný nielenže

bránil nejakým postojom a pohybmi do strany, ale on ju fakticky zatláčal dnu, robil na ňu výpady, čo svedok nemohol inak vyhodnotiť ako tak, že je potrebné aj zasiahnuť, aby chránil danú osobu. V prípade streľby na zámok neohrozoval osobu obžalovaného, tento jednak nestál pri zámku, ale stál bokom od nej, pričom sa ešte aj pohyboval smerom ku schodíkom, takže aj keby vystrelil na zámok, tak by nezasiahol obžalovaného. Rozhodne nemieril na obžalovaného, ako to uvádzal. Svedok postupoval zákonným spôsobom aj pri vyťahnutí zbrane a v prípade, že by dvere neodmokol, tak by bol zbraň použil a bol by to urobil opätovne. Taktiež kontrola nezistila nič. Na otázku obžalovaného uviedol, že je pravdou, že na základe pokynu nadriadeného ho ešte zaviezol späť do Y., pričom svedok ho neprepúšťal. Myslí si, že keby tam bola nejaká iná osoba, tak obžalovaný by prepustený nebol. Obžalovaný tiež rozprával na stanici o známostiach a podobne.

Znalec J. V. D. predniesol znalecký posudok z č. I. 340 - 377 a uviedol, že trvá na svojich záveroch. Dvere bolo možné otvoriť aj v prípade úplného výpadku elektriny, a to posuvným systémom, ktorý bol vo výške asi 2,5 metra od zeme označený zelenou šípkou (obrázky 2 a 6). V prípade, že by dvere boli absolútne nefunkčné a displej by nesvietil, musel by byť odpojený akumulátor a tiež by musel byť urobený zásah v rozvodnej skrini. Museli by byť vypnuté obidva ističe, ale aj tak by bolo možné dvere otvoriť mechanicky, čo je tak nastavené pri abnormálnej situácii. Ak by chcel niekto takto úplne odpojiť tie dvere, tak by musel najprv manuálne vo výške 2,5 metra v hornej lište odpojiť akumulátor a potom vypojiť v rozvodnej skrini ističe. Čo by mohlo trvať tak pol hodinu. Závisí to od znalosti danej osoby, technik by to urobil aj za desať minút. Po nahliadnutí záznamu o vykonaní školenia o ochrane pred požiarimi, konštatoval, že z toho vyplýva, že osoby, ktoré boli školené, boli upozornené na otváranie automatických dverí manuálnym spôsobom pomocou zaisťovacieho kolieska, či ale v skutočnosti išlo len o formálne školenie alebo si to boli aj vyskúšať, sa nevedel vyjadriť. Robia sa školenia aj také, aj také. Každopádne na takéto otvorenie dverí je potrebné sa dostať do výšky 2,5 metra, načo by bol vhodný stupienkový rebrík, lebo stolička by asi nestačila. Potom by stačilo otočiť kolieskom, načo sa dvere odomknú a potom by ich bolo potrebné manuálne odtlačiť, načo je štandardne potrebné 220 Newtonov podľa technického predpisu k daným dverám, čo nevedel, či by poškodené zvládli, pretože je to v prepočte ako keby záťaž 22 kg zdvíhali zo zeme. Išlo o jednokrídlové dvere posuvné, ktoré aj znalec osobne skúšal otvoriť. Nevedel sa vyjadriť, či by stačila barová stolička. Na miestny vyšetrovací pokus si doniesol vlastný rebrík, ale potom mu X. doniesol svoj. Čo sa týka toho, prečo vypadli z prevádzky obidvoje dverí, ktoré sú ináč samostatné, uviedol, že nie je pravdepodobné, že by vypadli obidve naraz samé od seba, takže by sa to mohlo stať len cudzím zásahom. Bolo by to možné v prípade, ak by niekto namontoval zariadenie na akumulátor a teoreticky vypnúť aj cez počítač. Pri vyšetrovacom pokuse skúšali, že vypínali elektriku a vtedy tie dvere išli aj displej svietil. Takže tam musel byť nejaký zásah nielen do vypnutia elektriky, ale aj do vnútornej inštalácie pohonnej jednotky, pretože skúšali pri vypnutej elektrike, že ich dvere ešte desaťkrát pustili, pričom výrobca udáva, že by sa dvere mali najviac dvestopäťdesiatkrát otvoriť, pokiaľ je ešte nabitý akumulátor a závisí to od nabitia akumulátora. Diaľkovým ovládaním sa rozumie displej, ktorý je vedľa dverí.

Súd ukázal poškodeným fotografie č. 2 a 6 ohľadne možnosti manuálneho otvorenia dverí (č. I. 361 a 365) a tiež poukázal na časť obsahu školenia, pričom poškodená K. uviedla, že jej to nikto neukázal, ako sa to má otvárať, ani o tom nevie. Poškodená R. uviedla, že žiadne školenie neabsolvovala, ani nič nepodpisovala a tiež nevedela o takejto možnosti otvorenia dverí.

Podľa § 263 a 269 Trestného poriadku čítajú sa výpovede svedkov a listinné dôkazy.

- výpoveď svedka M. S. (č. I. 181 - 186) - obžalovaný uviedol, že výpoveď svedka potvrdzuje, že právny zástupca B. tam prišiel účelovo a že ide o problém nájomcu a prenajímateľa, a teda občianskoprávny problém a nie trestnoprávny problém.
- výpoveď svedka Q. A. (č. I. 187 - 192) - obžalovaný uviedol, že nepije vôbec alkohol a kamaráti tam prišli s nealko pivom, ktoré pili na chodbe, lebo ich čašníčky nechceli obslúžiť. Na dodávke chodí bežne, neprišiel tam na nej kvôli vyst'ahovaniu, lebo by im veci v dodávke ani nesťahoval.
- výpoveď svedka V. A. (č. I. 204 - 208)
- výpoveď svedkyne J. Š. (č. I. 405 - 409) - obžalovaný uviedol, že zistili až po výsluchoch, resp. hľadali a nakoniec aj našli poučenia v súvislosti s bezpečnosťou práce, preto to doložili až dodatočne.
- zápisnice o konfrontáciách (č. I. 209 - 226, č. I. 410 - 416) - obžalovaný uviedol, že poškodená potvrdila, že chcela hlavne pustiť dnu B., ale chcela aj odísť, avšak neskúsila otvoriť druhé dvere, takže podľa jeho názoru nebola v dostatočnej vzdialenosti pri fotobunke a zrejme si myslela, že keď nejde otvoriť prvé

dvere, tak nepôjde otvoriť ani druhé. Obžalovaný nemal motív ani úmysel ich zadržiavať. Nemá dôvod niekomu nadávať, pokiaľ nenadáva jemu, čo sa stalo aj v tomto prípade, keďže čašníčky mu nadávali alebo robili schválnosti, tak nepoprel, že im to vracal. Poškodená má ale podľa neho slabú pamäť, takže je pre neho nedôveryhodná svedkyňa.

Poškodená trvala na tom, že som bola v dosahu fotobunke pri druhých dverách.

- zápisnica o vyšetrovacom pokuse (č. I. 227 - 250, č. I. 322 - 339) - obžalovaný uviedol, že tento vyšetrovací pokus mal byť už vykonaný na začiatku vyšetrovania, čo aj navrhoval. U vyšetrovateľa mal podozrenie z korupcie.

Poškodená uviedla, že si myslí, že aj keby bol ten vyšetrovací pokus hneď na druhý deň, tak by už bolo neskoro, pretože X. si to tam vedel všetko nastaviť tak, ako mu to vyhovovalo a mohol zasiahnuť do prevádzky.

- zápisnica o vydaní veci (č. I. 251 - 256)

- charakteristiky (č. I. 417 - 423) - obžalovaný k priestupkom uviedol, že v prípade pani A. išlo v skutočnosti o Q.. S., ktorej povedal, že je právnická prostitútka, lebo tvrdila v prípade električky, že majú všetko zaplatené, čo nie je pravda. Čo sa týka väčšiny priestupkov, tieto sa nestali, naopak jemu bolo nadávané. V prípade R. len si išiel slušne pýtať nezaplatený nájom. V prípade Taliana ide o špecifický prípad, tento bol tiež dlhý a je doteraz, pričom namiesto úhrad si zaplatil právničku. Čo sa týka poškodenia baru B., tak boli využívané priestory neoprávnene. S niektorými ľuďmi sa neďá inak rozprávať ako vulgárne, čo však nie je trestné, najmä s tými, čo mu neplatili nájom. Tiež je pravda, že jednej pani vynadal, ktorá mu dlhodobo parkuje na jeho vyhradených miestach, tam sa inak neďá povedať. Namietal postup vyšetrovateľa, ktorý opakovane o ňom zisťoval osobné údaje.

- odpis z RT (č. I. 459)

- rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. XT/XXX/XXXX - obžalovaný uviedol, že JUDr. T. bol voči nemu arogantný. Vyčítal mu, že mu skoro zrazil deti na ceste. Povedal mu, že sa ponáhľa za pacientom a potom mu povedal, že za mačkou.

- rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. XT/XX/XXXX - obžalovaný uviedol, že pokutu zaplatil, aby mal odsúdenie zahladené, avšak tvrdí, že skutok sa nestal. Bolo to na neho vykonštruované zo strany C. P. B., má pripravené dovolanie. Chcel, aby bola táto vec uzavretá právoplatne, lebo to začali spájať s touto vecou a by ho mohli dostať do basy.

Podľa § 183 Tr. zák.

(1) Kto inému bez oprávnenia bráni užívať osobnú slobodu, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

(2) Odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a) závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 Tr. zák.

Závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu

d) násilím, hrozbou bezprostredného násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy.

Súd po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že obžalovaný spáchal zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona, tým, že iným bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania pod hrozbou bezprostredného násillia.

Na základe vykonaného dokazovania a právnych úvah súd uznal vinu obžalovaného a uložil mu primeraný trest.

Súd vinu uznal predovšetkým na základe výpovedí svedkov, a to jednak poškodených M. R. P. Q. K., ktoré uviedli, ako po záverečnej v kaviarni kde pracovali a upratovali, zrazu vyplo svetlo a električka v budove, pričom v budove zostali samé iba s majiteľom budovy - obžalovaným a jeho kamarátom - svedkom J. R., ktorý zostávali v kaviarni aj po záverečnej a nechceli stade odísť, pričom sa nemohli následne z budovy dostať von, keďže obidva východy na fotobunku boli zablokované a nereagovali a tretí východ s mechanickými dverami blokoval obžalovaný svojím telom, kedy stál na chodbe pred východom

na ulicu Q. K. a bránil fyzicky v prechode pošk. K., pričom sa jej zároveň vyhráždala, že jej „prijebem“, ak sa priblíži. Poškodená K. osobne kontrolovala obidve dvere na fotobunku, pričom ani jedny sa neotvorili, keď bola v dosahu fotobunky. Pošk. R., keď videla čo sa deje a že kolegyňu nechce obžalovaný pustiť von tak ušla do šatne kde sa zavrela, lebo sa bála čo bude. Výpovede poškodených podporujú aj výpovede svedkov - policajtov, predovšetkým svedok J. videl jednu poškodenú ako plače a je otrasená v kaviarni, čo videl zvonku cez okno a tiež videl druhú poškodenú ako ju nechce obžalovaný pustiť von. Policajti tiež skontrolovali všetky východy, pričom ani jeden sa nedal zvonku otvoriť. Výpovede poškodených podporujú aj výpovede svedkov Q. Ž. P. W. B., ktorý videli situáciu z vonku ako sa poškodené nemôžu dostať von z budovy, pričom svedkovi B. hneď po výpadku električky telefonovala poškodená K. ako svojmu šéfovi, že čo majú robiť, pričom tento sa zdržiaval pred budovou, kde predtým riešil s mestkými policajtmi parkovanie vozidla obž. X. na vyhradenom mieste. Jeho výpoveď korešponduje s výpoveďou poškodenej K.. Keď spolu telefonovali, tak mal zapnutý hlasitý odposluch, takže aj niektorí policajti aj svedok Ž. počuli obsah rozhovoru, k čomu aj vypovedali, svedok Ž. uviedol, že počul ako v telefóne hrozbu K. Y. X., či jej má „prijebať“, tento svedok tiež videl ako sa X. stavia do cesty K. tak, aby nemohla prejsť, teda ju nepustil vyjsť von, svedok W. uviedol, že počul v hlasitom odposluchu, ako im vraví, že ak sa priblížia, tak ich obleje vriacou vodou.

Čo sa týka svedka J. R., ktorý mal byť priamo na mieste činu, teda v budove spolu s obžalovaným a poškodenými, tak jeho výpoveď pred súdom bola neutrálna, teda taká že ohľadne skutku nič nevie, nič nevidel a nepočul. Svedok nepotvrdil tvrdenie poškodených, že mal X. dohovárať, aby ich pustil, na druhej strane ide o kamaráta obžalovaného, ktorý pravdepodobne nechcel obžalovanému uškodiť. Čo sa týka výpovede svedka F. A., tento uviedol, že okolo jedenástej a videl z tej strany od A., ako majiteľ kaviarne má na krku fotoaparát a volá s čašníčkou, pričom jej vravel, nech nevychádza, že to vyriešia. K tomu súd uvádza, že daný svedok pracoval pre obžalovaného ako kontrola nájomníkov, ktorého nasadil obžalovaný, aby zisťoval situáciu v kaviarni, kde chodil ako že na kávu, aby kontroloval dodržiavanie záverečnej a podobne, pričom ide o osobu staršieho veku. Nie je zrejmé, či vôbec svedok mohol niečo také počuť pri telefonickej rozhovore svedka B. s poškodenou vzhľadom na jeho vek a sluch a navyše dať si to do danej súvislosti. Tiež nie je zrejmé, pokiaľ to naozaj počul, akého presne nevychádzania sa to malo týkať, či nevychádzania z kaviarne alebo nevychádzania cez dvere blokované obžalovaným alebo nevychádzania cez akékoľvek dvere. Uvedené vyjadrenie svedka nepreukazuje žiadny komplot voči obžalovanému, naopak je opätovne ako aj u svedka R. evidentná snaha pomôcť obžalovanému. Je preukázané viacerými svedkami, a to poškodenými, svedkami B.Č. P. Ž., a predovšetkým nestrannými svedkami, a to prítomnými 2 hliadkami policajtov, že žiadne dvere sa ani smerom na S. a na ul. T. otvoriť nedali, lebo boli zablokované a ani na ul. Q.. K., lebo boli zamknuté.

Manipulácia s elektro rozvodmi a automatickými dverami zo strany obžalovaného nebola priamo potvrdená, avšak žiadna iná osoba, ktorý by poznala príslušný postup a mala prístup k daným zariadeniam, sa v budove nenachádzala, pričom svedok R. iba mal čakať na obžalovaného vo vestibule a nejde o osobu zamestnanú v danej budove. Znalec J. D. uviedol, že dvere bolo možné otvoriť aj v prípade úplného výpadku elektriny, a to posuvným systémom, ktorý bol vo výške asi 2,5 metra od zeme označený zelenou šípkou. V prípade, že by dvere boli absolútne nefunkčné a displej by nesvietil, musel by byť odpojený akumulátor a tiež by musel byť urobený zásah v rozvodnej skrini. Manipuláciu v rozvodnej skrini popisuje výpoveď svedka B. P. Ž., ktorí mali vidieť obžalovaného v ranných hodinách po skutku manipulovať s rozvodmi. Možno sa dôvodne domnievať, že obžalovaný poznal daný systém a vedel ako odpojiť akumulátor dverí. Zo správania sa obžalovaného, ktorý spočíval v tom, že blokoval iba jeden východ z budovy možno tiež logicky vyvodiť, že vedel, že ostatné dva východy sú zablokované. Znalec ďalej uviedol, že na manuálne otvorenie zablokovaných dverí je potrebné sa dostať do výšky 2,5 metra, načo by bol vhodný stupienkový rebrík, potom by stačilo otočiť kolieskom, načo sa dvere odomknú a potom by ich bolo potrebné manuálne odtlačiť, načo je štandardne potrebné 220 Newtonov podľa technického predpisu k daným dverám, čo je v prepočte ako keby záťaž 22 kg zdvíhali zo zeme. Súd ma za to, že poškodené nevedeli ako zablokované dvere núdzovo otvoriť posuvným systémom, ktorý bol vo výške asi 2,5 metra od zeme. Čo sa týka poučení o manipulácii z dverami na fotobunku z dôvodu bezpečnosti práce, k tomu súd uvádza, že takéto poučenie absolvovala iba pošk. K., resp. podpísala toto poučenie, aj keď zároveň uviedla, že jej nikto neukázal a nevysvetlil ako sa majú takéto dvere otvoriť. R. poučenie, ani školenie neabsolvovala. Súd má za to, že podpísané poučenie u pošk. K. nepreukazuje, že by naozaj vedela dané dvere otvoriť, keďže na to by musela mať určitú znalosť, zručnosť a aj silu, ako uviedol znalec, takže možno predpokladať, že poškodené by vzhľadom na svoju nižšiu váhu by dané dvere aj tak po odblokovaní vo výške 2,5 metra odsunúť nevedeli, navyše súd nemá

prečo neveriť ich osobnému tvrdeniu, že to urobiť nevedeli. Treba si uvedomiť, že súd nerieši otázky bezpečnosti pri práci a znalostí zamestnancov, ale to, či poškodené boli vo vnútri budovy zavreté a držané obžalovaným proti svojej vôli bez možnosti a znalosti núdzového otvorenia dverí. Podstatné je teda to, že poškodené nevedeli ako majú dvere inak než štandardne otvoriť, pričom možno veriť aj tomu, že vôbec netušili, že sa dvere na fotobunku dajú núdzovo otvoriť, s čím aj zrejme obžalovaný kalkuloval, keďže strážil iba jedny dvere, a to mechanické na kľúč.

Tiež je potrebné zdôrazniť, že práve zablokovaním posuvných dvoch dverí vyradením ich z prevádzky a fyzickým strážením a nepustením poškodených von z budovy cez tretie mechanické dvere, spáchal obžalovaný daný skutok. Obhajoba obžalovaného v tom, že posuvné dvere sa dali manuálne otvoriť ho nezbavuje trestnej zodpovednosti, keďže jeho úmyslom bolo poškodené držať vo vnútri, von nepustiť, čím im obmedzil ich osobnú slobodu, navyiac ich dostal do ťaživej psychickej situácie, keď sa im ešte vyhrážal fyzickým útokom, ako aj že zostali poškodené v tme s dvoma mužmi. Tiež je evidentné, že obžalovaný nereagoval na výzvy policajtov, aby pustil von zadržované čašníčky. Ak by to bol urobil tak policajti si nemuseli vynútiť vstup do budovy. Otázne je ako by reagoval a čo by bol obžalovaný urobil smerom k poškodeným, ak by neprišli na miesto privolané hliadky polície.

O spáchaní daného trestného činu hovorí aj samotný postoj obžalovaného k viacerým privolaným policajným hliadkam, ktorým dvere na ulicu Q. K. nechcel otvoriť napriek viacerým výzvam, policajtom sa vysmieval, pričom vedel o dôvode policajnej akcie. Výzvy polície nerešpektoval až do času, kedy hrozilo, že polícia vystrelí na zámok daných dverí. Pokiaľ ako tvrdí ide o komplot jeho bývalého nájomníka p. B. a jeho právnik p. Ž., tak potom nie je zjavné, prečo nechcel spolupracovať s políciou, pokiaľ nič protizákonné nerobil a odôvodnenie jeho odmietania otvorenia dverí preto, lebo má na to ústavné a vlastnícke právo neobstojí. Uvedené konanie obžalovaného bolo vyhodnotené Okresným úradom Banská Bystrica ako priestupok neuposlušnosti výzvy verejného činiteľa pri výkone jeho právomocí. Súd zároveň konštatuje, že žiadny komplot proti obžalovanému nezistil.

Motív samotného činu je zjavný a vyplýva z až nepriateľského vzťahu s nájomcom kaviarne v jeho budove, W. B., ktorému mal na druhý deň uplynúť nájomný vzťah v kaviarni a mal sa vysťahovať, čo ale nájomca spochybnil, pričom medzi sebou uvedené osoby mali viacero osobných, právnych aj súdnych sporov. Taktiež je zjavné, že túto nenávisť voči nájomcovi kaviarne prenášal obžalovaný na čašníčky, ktoré pracovali v kaviarni, teda poškodené, ktorým viackrát vynadal do „pič“, vyhrážal sa im vyliatím kávy na hlavu, vybitím zubou R. a podobne, čo ostatne u obžalovaného nie je ojedinelým neprimeraným správaním s poukazom na množstvo jeho priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu. Tu je potrebné tiež spomenúť, že správanie obžalovaného v danú noc, kedy došlo ku spáchaniu trestného činu v tejto veci, popisuje aj odpis z registra priestupkov, z ktorého vyplýva, že obžalovaný spáchal priestupok podľa § 22 ods. 1 Zákona o priestupkoch č. 372/1990, kedy mal v daný deň 27.02.2015 aj s inými osobami v kaviarni Y. požívať vlastný alkohol, odmietal odísť po záverečnej a stál mot. vozidlom na mieste vyhradenom pre ZŤP a podľa § 47 ods. 1 písm. a) Zákona o priestupkoch č. 372/1990, kedy obžalovaný v rovnaký deň nereagoval na opakované výzvy polície na otvorenie vchodových dverí do budovy Y., čím neuposlúchol výzvu verejného činiteľa pri výkone jeho právomocí, za čo mu boli uložené pokuty.

Záverom súd konštatuje, že obžalovaný zámerne a úmyselne držal poškodené v zamknutej budovy v snahe poškodiť im, pričom skutok spáchal v priamom úmysle, kedy chcel obmedziť osobnú slobodu poškodených, čím ohrozil záujem chránený štátom na osobnú slobodu. Jeho obhajoba, že sa poškodené mohli z budovy dostať von je v rozpore s vykonaným dokazovaním a súd nepresvedčila o tom, že obžalovaný skutok nespáchal. Súd tiež nepresvedčili tvrdenia obžalovaného o využívaní jeho zákonných práv, keďže on sám konal v rozpore so zákonom, a to trestným aj priestupkovým, pričom si obžalovaný neuvedomuje, že vlastnícke právo nie je absolútne, a to dokonca ani v civilnom práve, nie to už trestnom.

Súd na základe uznania viny následne rozhodoval o treste, pričom neboli zistené žiadne poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti. Obžalovaný síce už bol trikrát odsúdený, pričom prvé odsúdenie je odsúdenie maďarského súdu a je staršieho dáta z roku 1981, takže na toto súd neprihliadal, ďalšie odsúdenia boli rozhodnuté Okresným súdom Banská Bystrica a sú datované v rokoch 2013 a 2016, a to pre trestné činy podľa § 245 a § 154 Tr. zák., avšak tieto odsúdenia má obžalovaný zahladené, keďže si tresty peňažný a trest povinnej práce už vykonal, takže na ne súd taktiež neprihliadal. Nemožno však pri osobe obžalovaného prehliadnuť jeho priestupkové záznamy v počte 17, z toho 3 na úseku dopravy, z ostatných je zjavné, že sa obžalovaný viackrát neprimerane správal voči spoluobčanom, poväčšine

išlo o priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, kedy fyzicky alebo ústne vulgárnym spôsobom napadol iných ľudí na verejnosti, po väčšine to súviselo s prevádzkou budovy Y., jeden priestupok bol riešený ohľadne nadávok práve voči poškodenej K. a druhý voči svedkovi B., resp. prevádzky jeho kaviarne. Niektoré priestupky boli vybavené odložením, iné boli vybavené pokutou alebo pokarhaním. Z uvedeného je zrejmé, že ide veľmi neprispôsobivú osobu, ktorá v kontakte s bežnými ľuďmi, ako napr. nájomníkmi budovy sa správa v rozpore so zákonom, napáda a vulgárne uráža ľudí.

Súd rozhodoval o treste odňatia slobody v zákonnej sadzbe podľa § 183 ods. 2 Tr. zák. od troch do ôsmich rokov, pričom predovšetkým z dôvodu zahľadania predchádzajúcich odsúdení mu súd uložil trest na dolnej hranici trestnej sadzby s podmieneným odložením na primeranú skúšobnú dobu a uložením probačného dohľadu. Zároveň mu súd uložil povinnosť nepriblížiť sa k poškodeným, ktoré majú z neho evidentne doposiaľ strach a tiež povinnosť sa poškodeným ospravedlniť, čo považoval súd za potrebné. Súd vzhľadom na predchádzajúce súdne aj priestupkové konania, ako aj správanie sa odsúdeného pred súdom, zvažoval aj uloženie psychiatrického liečenia alebo psychoterapie, ale na to by bolo vhodné vypracovať znalecký posudok na zistenie duševného stavu obžalovaného, ktorý však v tejto veci vypracovaný nebol.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd uložil taký trest, ktorý by mal obžalovaného viesť k vedeniu riadneho života minimálne po dobu 5 rokov bez páchania úmyselných priestupkov a trestných činov, v opačnom prípade mu hrozí premena trestu odňatia slobody z podmieneného na nepodmienený.

Na základe uvedených skutočností a zisteného skutkového stavu samosudca rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu Krajskému súdu v Banskej Bystrici.

Banská Bystrica 16. 08. 2017